

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus — Finlandia) — Postępowanie karne przeciwko Arturowi Leymannowi, Aleksejowi Pustovarovowi

(Sprawa C-388/08 PPU) ⁽¹⁾

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Artykuł 27 — Europejski nakaz aresztowania i procedura wydawania osób między państwami członkowskimi — Zasada szczególności — Postępowanie w sprawie udzielania zgody)

(2009/C 44/38)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein oikeus

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Artur Leymann, Aleksei Pustovarov

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein oikeus — Wykładnia art. 27 ust. 2, 3 i 4 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) (Dz.U. L 190, s. 1) — Zmiana opisu czynu stanowiącego podstawę oskarżenia względem czynu stanowiącego podstawę nakazu aresztowania — Pojęcie „inne [przestępstwo] niż to, w związku z którym [osoba] została przekazana” — Konieczność wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zgody

Sentencja

1) W celu stwierdzenia, że rozważane przestępstwo nie jest „innym przestępstwem” niż to, które stanowiło podstawę przekazania, w rozumieniu art. 27 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, co wymagałoby wszczęcia postępowania w sprawie wyrażenia zgody, o którym mowa w art. 27 ust. 3 lit g) i art. 27 ust. 4 tej decyzji ramowej, należy zbadać, czy znamiona przestępstwa według opisu prawnego tego przestępstwa w wydającym nakaz państwie członkowskim są takie same jak te, ze względu na które nastąpiło przekazanie osoby, i czy istnieje wystarczająca zgodność pomiędzy danymi widniejącymi w nakazie aresztowania a danymi wymienionymi w późniejszej czynności procesowej. Zmiany dotyczące okoliczności czasu i miejsca są dozwolone, o ile wynikają one z zebranych w ramach postępowania toczącego się w wydającym nakaz państwie członkowskim informacji, dotyczących zachowania opisanego w nakazie aresztowania, nie zmieniają charakteru przestępstwa i nie pociągają za sobą speł-

nienia przesłanek odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania na mocy art. 3 i 4 decyzji ramowej.

- 2) W okolicznościach, jakie zaistniały w sprawie zawisłej przed sądem krajowym, zmiana w opisie przestępstwa dotycząca rodzaju przedmiotowego środka odurzającego nie prowadzi sama z siebie do zdefiniowania „innego przestępstwa” niż to, które stanowiło podstawę przekazania, w rozumieniu art. 27 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584.
- 3) Wyjątek przewidziany w art. 27 ust. 3 lit. c) decyzji ramowej 2002/584 powinien być interpretowany w ten sposób, że w razie stwierdzenia popełnienia „innego przestępstwa” niż to, które stanowiło podstawę przekazania, wymagane jest wystąpienie o zgodę, zgodnie z art. 27 ust. 4 decyzji ramowej, i jej uzyskanie, jeśli ma zostać wykonana kara pozbawienia wolności lub środek zabezpieczający związany z pozbawieniem wolności. Możliwe jest ściganie lub skazanie osoby za takie przestępstwo przed uzyskaniem tej zgody, o ile żaden środek ograniczenia wolności nie jest stosowany na etapie ścigania lub postępowania karnego zmierzającego do wydania wyroku w odniesieniu do tego przestępstwa. Wyjątek, o którym mowa w art. 27 ust. 3 lit. c), nie stoi w każdym razie na przeszkodzie nałożeniu na osobę przekazaną środka ograniczenia wolności przed uzyskaniem zgody, jeżeli ten środek jest uzasadniony przez pozostałe zarzuty objęte aktem oskarżenia, wymienione w europejskim nakazie aresztowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Postanowienie Trybunału z dnia 19 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Deniz Sahin przeciwko Bundesminister für Inneres

(Sprawa C-551/07) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuły 18 WE i 39 WE — Prawo do poszanowania życia rodzinnego — Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego, który wjechał na terytorium państwa członkowskiego jako osoba ubiegająca się o azyl, a następnie zawarł związek małżeński z obywatelką innego państwa członkowskiego)

(2009/C 44/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof